

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618207554
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618207554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudkýň JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščíčikovej v spore žalobcu: G.. D. X., nar. X.X.XXXX, bytom J. H. P. J., Š. P. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 11, proti žalovanému: M.. D. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v H. P. J., G.. Q. XXXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospúdka, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, M. Gorkého 8, o zaplatenie 25.416,64 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.10.2019 č.k. 11C 57/2018-147 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 25.416,67 eur s prísl.. Rozhodol, že žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca uplatnil voči žalovanému zaplatenie 25.416,67 eur titulom plnenia zmluvy o pôžičke, ktorú uzavrel so žalovaným ústnou formou a na základe ktorej mu požičal sumu 30.000,-eur. Túto sumu previedol na účet žalovaného. Žalovaný sa v zmysle ústnej zmluvy zaviazal túto pôžičku vrátiť v lehote najneskôr do 31.12.2017. Z dlžnej čiastky žalovaný vrátil žalobcovi dňa 16.10.2017 sumu 4.583,33 eur bezhotovostným prevodom. Vzhľadom na to, že žalovaný do 31.12.2017 nesplatil pôžičku žalobcovi v celom rozsahu, výzvou zo dňa 29.1.2018 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie zostávajúcej čiastky vo výške 25.416,67 do 1.3.2018. Keďže ani v tomto termíne dlžnú sumu neuhradil, opakovane žalobca cestou svojej právnej zástupkyne vyzval žalovaného na vrátenie zostatku dlžnej sumy v lehote 7 dní od doručenia výzvy.

3. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, preto súd uznesením zo dňa 15.3.2019 platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaný v odpore spochybnil nárok žalobcu. Potvrdil, že žalobca mu previedol na účet sumu 30.000,-eur, ale stalo sa tak na základe vzájomnej dohody medzi žalobcom a žalovaným, obsahom ktorej bolo dojednanie spoločného podnikateľského plánu, spočívajúceho v zakúpení a prevádzkovaní veľkoplošnej obrazovky umiestnenej na verejnosti prístupnom mieste, premietajúcej reklamu a reklamné spoty. S týmto podnikateľským plánom navštívil žalobca žalovaného začiatkom roku 2013, nakoľko žalobca bol v tom čase zamestnaný ako policajt so služobným pomerom a teda z tohto dôvodu nemohol

podnikať. Medzi stranami sporu došlo k dohode o spoločnom podnikaní s tým, že žalobca poskytne finančné prostriedky vo výške 30.000,-eur za účelom nákupu veľkoplošnej obrazovky a žalovaný bude uskutočňovať prevádzku tejto obrazovky v súčinnosti so žalobcom. Žalovaný aj uskutočnil nákup tejto veľkoplošnej obrazovky a táto na základe vzájomných dohôd bola umiestnená na budove OD Jednota, spoločnosti COOP Jednota v Spišskej Novej Vsi. Žalovaný uskutočňoval prevádzku tejto obrazovky v súčinnosti so žalobcom v období rokov 2013-2015. Nakoľko výnosy z prevádzkovania obrazovky nepostačovali ani na úhradu nákladov na jej prevádzku, medzi stranami sporu došlo k dohode o odpredaní obrazovky a ukončení podnikateľského zámeru. Potom, ako žalovaný predal túto obrazovku za sumu 4.583,33 eur, celú túto sumu po vzájomnej dohode previedol na účet žalobcu. Žalovaný za túto činnosť neobdržal žiadnu odmenu, nakoľko tržby za služby z reklamy postačovali len na režijné náklady obrazovky, spojené s úhradou nájomného za jej umiestnenie, elektrické energie, internetu a iných služieb. Žalovaný tvrdil, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu nepomenovanej zmluvy, obsahom ktorej bolo uskutočnenie podnikateľského zámeru, prevádzkovania veľkoplošnej obrazovky so záväzkom žalobcu poskytnúť finančné prostriedky na účely zakúpenia veľkoplošnej obrazovky a materiálneho vybavenia s tým spojeného a záväzku žalovaného spočívajúceho v práci a zabezpečení fungovania obrazovky, zabezpečovania klientely, komunikácie s tretími osobami a pod. Ukončením podnikateľského zámeru došlo k vyporiadaniu nárokov medzi stranami sporu, preto žalovaný už nemá žiadne záväzky vo vzťahu k žalobcovi a ani sa na jeho úkor neobohatil. Podľa žalovaného túto skutočnosť potvrdzuje emailová komunikácia, ktorej kópiu doložil do spisu. Poprel, že by so žalobcom uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej by sa zaviazal preveďené finančné prostriedky vo výške 30.000,-eur žalobcovi vrátiť do 31.12.2017. Žalovaný z opatrnosti vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 51, § 657 Obč. zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, preto žalobu zamietol.

6. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 30.000,-eur, ktorá skutočnosť v konaní ani nebola spornou. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, čo znamená, že zákon požaduje faktické odovzdanie finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi a čo podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní aj preukázal. Na základe odovzdania finančnej sumy 30.000,-eur zo strany žalobcu žalovanému došlo k založeniu zmluvného vzťahu, ktorý súd prvej inštancie právne kvalifikoval ako zmluvu o pôžičke peňazí uzavretú ústnou formou. K tvrdeniam žalovaného, že preveďením finančných prostriedkov vo výške 30.000,-eur žalobcom v prospech jeho účtu došlo k vkladu žalobcu do podnikania, súd prvej inštancie uviedol, že tieto neboli v konaní hodnoverne preukázané. Emailová komunikácia medzi stranami sporu neobsahuje žiadne údaje, z ktorých by bolo možné vyvodíť obsah, resp. konkrétne podmienky zmluvy o spoločnom podnikaní a tieto nevyplývajú ani zo svedeckej výpovede M. E. H.. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalovaný nepreukázal uzavretie zmluvy o spoločnom podnikaní, resp. zmluvy o tichom spoločenstve so žalobcom v zmysle § 673 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, teda neuniesol o tom tvrdení dôkazné bremeno.

7. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný sa zaviazal požičané peniaze vrátiť najneskôr do 31.12.2017, túto skutočnosť podľa názoru súdu prvej inštancie nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi. Preto na dobu splnenia dlhu aplikoval ust. § 563 Obč. zákonníka a vychádzal z toho, že nakoľko čas plnenia nebol medzi stranami dohodnutý, ustanovený právnym predpisom a ani určený v rozhodnutí, povinnosť dlžníka splatiť dlh vznikla prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

8. Aplikujúc ust. § 100 ods. 1 a § 101 Obč. zákonníka, vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn 1Cdo 25/2003 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí ako judikát R 91/2004, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016). Uzavrel, že v prípade, pokiaľ nedošlo medzi stranami sporu k dohode o splatnosti záväzku, resp. k preukázaniu tejto skutočnosti zo strany žalobcu, má povinnosť splatnosť dlhu vyvolať veriteľ tým, že dlžníka požiadá o plnenie v zmysle ust. § 563 Obč. zákonníka. Následne je dlžník povinný plniť prvý deň potom, čo bol veriteľom o splnenie dlhu požiadany. Pokiaľ má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má oprávnenie vykonať aj svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je podľa názoru súdu prvej inštancie významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže veriteľ urobiť. Právnou teóriou i súdnou praxou bolo ustálené, že ak splatnosť dlhu závisí od výzvy veriteľa, je veriteľ oprávnený od okamihu vzniku samotnej pohľadávky vyzvať dlžníka na plnenie a stanoviť tak splatnosť dlhu. Viazanosť začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň vzniku právneho

vzťahu, z ktorého dlžníkovi povinnosť na plnenie vznikla by viedlo k neprípustnému posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby, čo by prakticky znamenalo jej posunutie na neobmedzenú dobu podľa ľubovôle veriteľa.

9. Súd prvej inštancie bol preto toho názoru, že žalobca ako veriteľ mohol objektívne prvýkrát požiadať žalovaného o splnenie dlhu v nasledujúci deň po uzavretí zmluvy o pôžičke, t.j. už dňa 5.6.2013. Napriek tomu, že žalovaný vrátil dňa 16.10.2017 žalobcovi sumu 4.583,33 eur, výzvu na vrátenie zvyšku dlžnej sumy žalobca realizoval až dňa 29.1.2018 a žalobu podal na súde až dňa 18.12.2018. Trojročná premlčacia doba, relevantná pre uplatnenie výzvy na vrátenie dlhu zo strany žalobcu uplynula dňa 6.6.2016, preto pokiaľ nárok uplatnil žalobou na súde až dňa 18.12.2018, urobil tak po uplynutí premlčacej doby. Na základe týchto úvah, z dôvodu premlčania nároku žalobcu, žalobu zamietol.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods.1 C.s.p. tak, že úspešný žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. V odvolaní poukázal na to, že žalovaný nepoprel prevzatie sumy 30.000,-eur od žalobcu, teda potvrdil reálnosť prijatia peňazí na vlastný osobný účet, ktorú sumu následne preúčtoval na podnikateľský účet a použil ju na kúpu veľkoplošnej obrazovky v hodnote 23.000,-eur a 4.000,-eur použil na zakúpenie príslušenstva. Zvyšok podľa jeho tvrdení investoval do energií. Tento postup žalovaný odôvodnil tým, že išlo o investíciu žalobcu do spoločného podnikania. Tieto svoje tvrdenia žalovaný nepreukázal. V priebehu konania sa podľa názoru žalobcu potvrdilo, že montáž veľkoplošnej obrazovky bola realizovaná koncom novembra 2013 a že žalobca a žalovaný sa dohodli, že finančné prostriedky, ktoré poskytol žalobca žalovanému, budú žalobcovi vrátené s výnosom z podnikania (ktoré podnikanie začal žalovaný účelovo vydávať za podnikanie spoločné). Súd sa v odôvodnení nezapodieval výpoveďou žalovaného a jeho postupom, keď v roku 2017 pristúpil ku splateniu časti predmetnej pôžičky. Táto skutočnosť nepochybne svedčí o tom, že lehota na splatenie pôžičky vo výške 30.000,-eur bola medzi stranami sporu skutočne dohodnutá do 31.12.2017, ako tvrdil žalobca. Popieranie tejto 4-ročnej lehoty na vrátenie pôžičky je len snahou žalovaného vyhnúť sa splneniu povinnosti, ku ktorej sa zaviazal žalobcovi. Žalobca nemal dôvod žiadať pred uplynutím tejto lehoty žalovaného o akékoľvek plnenie. Tvrdenia žalobcu a rovnako jeho dobromyseľnosť potvrdzuje postup žalobcu, ktorý začal vo veci vrátenia pôžičky so žalovaným konať v krátkej dobe po uplynutí dohodnanej 4-ročnej lehoty na vrátenie dlhu.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že žalobca v konaní nenavrhol vypočúť svoju osobu. Bolo na žalobcovi, aby preukázal ním uvádzané skutočnosti, ktoré bremeno neuniesol. Nebolo možné od žalovaného spravodlivo v konaní požadovať, aby preukázal reálnu neexistenciu dohody o splatnosti žalovanej sumy do 31.12.2017. Za dôkaz nie je možné považovať listinu, vyhotovenú právnym zástupcom sporovej strany, ktorou vyzval žalovaného na vrátenie dlhu. Podľa teórie práva a ustálenej súdnej praxe vyjadrenie právneho zástupcu v procese nemá dôkaznú silu.

13. Žalobca v replike zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Poukázal na výpoveď žalovaného zo dňa 26.6.2019 z ktorej vyplýva, že „dohoda bola taká, že do dvoch až troch rokov sa investícia pánovi X. vráti, ale keďže to neprinášalo zisk, tak sa to nestalo“. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný zavádza, pokiaľ vo vyjadrení akúkoľvek dohodu o splatnosti poskytnutej pôžičky konzistentne popiera. Žalovaný vedel, že pôžičku má žalobcovi vrátiť do 31.12.2017 o čom svedčí aj čiastočné plnenie zo dňa 16.10.2017. Súd sa nezaoberal dôvodom, ktorý viedol žalovaného k vráteniu časti finančných prostriedkov žalobcovi pred koncom uplynutia dohodnutej 4-ročnej lehoty na plnenie. Je evidentné, že žalovaný vo svojej výpovedi klamal, aby navodil dojem, že mu boli peniaze zo strany žalobcu poskytnuté ako nejaká „riziková investícia“ do spoločného podnikania s tým, že sa mu nikdy nemusia vrátiť.

14. Žalovaný v duplike zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu

danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods.1 C.s.p. potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.10.2020 v pojednávanej miestnosti č.dv. 202/II.poschodie, pričom verejné vyhlásenie rozhodnutia bolo zverejnené dňa 6.10.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

18. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 písm. f/ a h/ C.s.p. teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

21. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

22. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na závere, že nárok žalobcu je premičaný. K záveru o premičaní nároku žalobcu súd prvej inštancie dospel po aplikácii ust. § 563 Obč. zákonníka, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca ako veriteľ mohol v danom prípade objektívne požiadať o splnenie dlhu dňa 5.6.2013, teda deň nasledujúci po uzavretí zmluvy, preto pokiaľ žalobu podal 18.12.2018, urobil tak po uplynutí zákonnej trojročnej premičacej doby.

23. V danom prípade podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že by so žalovaným dojednal splatnosť poskytnutej pôžičky na deň 31.12.2017, keď na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil žiadne relevantné dôkazy. Podľa názoru súdu prvej inštancie je nárok žalobcu premičaný, keďže ten uplatnil po uplynutí premičacej doby.

24. V súlade s ust. § 132 C.s.p. strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka (§ 187 ods. 2 C.s.p.).

25. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Niet pochyb o tom, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom dojednania strán sporu o splatnosti pôžičky na deň 31.12.2017 poprel a žalobca na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil žiaden relevantný dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že strany sporu dojednali pôžičku s termínom jej vrátenia dňa 31.12.2017.

27. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by medzi stranami sporu došlo k dojednaniu splatnosti pôžičky na deň 31.12.2017. Termín splatnosti pôžičky nemožno vyvodiť zo samotnej tej skutočnosti, že žalovaný dňa 16.10.2017 vrátil žalobcovi časť pôžičky vo výške 4.583,33 eur z pôvodne poskytnutej sumy 30.000,-eur. Samotná táto okolnosť nie je

dôkazom o tom, že by medzi stranami sporu došlo k dojednaniu splatnosti pôžičky na deň 31.12.2017, ako tvrdí žalobca. Nič nebráni dlžníkovi vrátiť poskytnutú pôžičku veriteľovi pred alebo aj po dohodnutom termíne jej splatnosti, a to aj v prípade, pokiaľ je nárok veriteľa už premlčaný. Samotná okolnosť, že žalovaný vrátil časť pôžičky žalobcovi dňa 16.10.2017 nie je preto dôkazom o tom, že by splatnosť pôžičky bola dojednaná na deň 31.12.2017.

28. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy v súlade s ust. § 191 C.s.p., a to každý dôkaz jednotlivo ale aj v ich vzájomných súvislostiach. Pokiaľ ide o výsluch žalovaného, na ktorý poukazuje žalobca vo svojej replike, ani z tohto vykonaného dôkazu nemožno vyvodiť záver, že by medzi stranami sporu došlo k dojednaniu splatnosti pôžičky na deň 31.12.2017.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vesne právny.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).